

Nr 634

Av fru **Lidman-Frostenson** och herr **Magnusson i Tumhult**, om utredning angående ungdomens spritmissbruk.

(Lika lydande med motion nr 539 i Första kammaren)

Spritmissbruket bland ungdom har under senare år ökat i en omfattning som måste inge den största oro. Det allvarligaste är dock att missbruket sprider sig allt längre ned i åldersgrupperna. För ungdomen kan den första kontakten med alkohol verka intressant, men däremot uppfattar de inte de allvarliga följder som kan uppkomma härav, nämligen att de kan få sin hälsa försämrad eller rent av undergrävd, att de kan få dåliga vanor som försvårar en normal och redbar livsföring och att dåliga spritvanor kan få olyckliga följder i ett eventuellt framtida äktenskap. Det hör ju till deras unga ålder att inte kunna dra några slutsatser beträffande sin egen person och sin egen framtid.

Det stora flertalet av de ungdomar som missbrukar sprit är i sådan ålder att de själva inte äger rätt att inköpa spritdrycker. De måste följaktligen köpa spriten av oansvariga äldre personer. Enligt vår mening måste därför sådana åtgärder vidtagas att såväl langarna av sprit som ungdomarna blir medvetna om att samhället reagerar strängt mot sådan hantering. Då nuvarande straffbestämmelser inte förefaller tillräckligt stränga synes en skärpning av dessa erforderlig.

Vi vill även peka på det förhållandet att det ofta föreligger ett samband mellan alkoholförtäring och brott. Detta torde bero på att omdömet avtrubbas efter alkoholförtäring. Vi är övertygade om att en minskning av spritmissbruket bland ungdomen även skulle medföra att antalet ungdomsbrott minskade.

1944 års nykterhetskommitté, som arbetade i omkring åtta år, föreslog att motbokens slopande skulle åtföljas av en intern registrering, så att personer, som t. ex. försåg icke behöriga ungdomar med sprit eller genom eget alkoholmissbruk inte visade sig vuxna förtroendet av fria spritinköp, skulle kunna uppsättas på spärrlistor och för längre eller kortare tid förhindras att inköpa sprit. Detta förslag godtogs dock inte av riksdagen vid behandlingen år 1954 av riktlinjerna för den framtida nykterhetspolitiken. Nu har fem år gått sedan motboken slopades, och det synes motionärerna som om det nu vore möjligt att till en del överblicka utvecklingen.

Under åberopande av det anförda hemställer vi,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla
om utredning angående spritmissbruket bland ungdomen.

Stockholm den 26 januari 1961

Ulla Lidman-Frostenson

Erik Magnusson
i Tumhult